

Грошева Катерина Олександрівна
студентка 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Вороніна Н.В

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

На сьогодні захист прав інтелектуальної власності є дуже актуальним питанням для кожної держави, адже інтелектуальна праця і її результати значною мірою впливають на розвиток країни, її економічну, політичну, культурну, соціальну та інші сфери, і тому право інтелектуальної власності повинно належним чином охоронятися і захищатися.

Дослідженням даного питання займалися такі науковці і фахівці як Г.О. Андрощук, М.І. Архипова, І.І. Ващинець, О.К. Вишняков, В.П. Воробйов, Є.О. Харитонов, К.С. Шахбазян, І.Є. Якубінський, Ю.М. Кузнецов, І.І. Дахно, Г.А. Пріб, П.М. Цибульов, О.П. Орлюк, О.Л. Подопрігора, П.Б. Меггс тощо.

У даній роботі я пропоную розглянути проблемні аспекти захисту прав інтелектуальної власності в Україні.

Сучасний ситуація в Україні наступна. Україну часто звинувачують у низьких стандартах охорони інтелектуальної власності, вона займає перші рядки у списку країн-піратів програмного забезпечення, фармацевтичних засобів, до неї застосовують санкції, що призводять до значних політичних та фінансових збитків. В результаті чого неможливо також забезпечити конкурентоспроможність економіки, ускладнюється процес залучення інвестицій до інноваційних проектів, захисту національного виробника на зовнішньому ринку, боротьби з торгівлею контрафактною продукцією.

На сьогодні законодавство України у сфері інтелектуальної власності охоплює всі загальновідомі об'єкти права інтелектуальної власності і в цілому відповідає міжнародним нормам, проте все ж таки воно є недосконалим і суперечливим. Це проявляється в тому, що положення законодавства не реалізуються на практиці належним чином або діють неефективно. Але мета їх створення – це практичне застосування, тому вирішенню цього питання потрібно приділяти значну увагу.

На законодавчому рівні закріплено, що держава забезпечує вільний і всебічний розвиток особистості, кожен має право на свободу світогляду і віросповідання; кожен, хто проживає в межах України, має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності, кожному держава гарантує свободу літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної

власності [1]; а також захист авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності.

Об'єктами права інтелектуальної власності є твори науки, літератури та мистецтва, відкриття, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, раціоналізаторські пропозиції, знаки для товарів і послуг, результати науково-дослідних робіт та інші результати інтелектуальної праці [2].

Перешкоди у дієвому розвитку права інтелектуальної власності і його захисту в Україні є низка причин. Це корупція в державних органах влади, бюрократія у владі, нестабільністю у політичній сфері, недосконале і суперечливе законодавством у сфері інтелектуальної власності, відсутність платоспроможного попиту населення, відсутність у держави коштів на патентування та здійснення реєстраційних процедур, низький рівень правової культури, відсутність належних знань та інформації щодо захисту інтелектуальної власності, необізнаність суспільства у питання охорони та захисту прав, незавершеність формування структури державної системи охорони об'єктів інтелектуальної власності. Також Україні бракує фахівців у даній сфері.

Окремо хочеться наголосити на проблемі низької суспільної правосвідомості, що грає не останню роль у досліджуваній проблемі. Так, за проведеними дослідженнями, українці розуміють необхідність захисту права інтелектуальної власності, але усю відповідальність перекладають на владу [3], в той час, як самі часто порушують чийсь право, наприклад, коли скачують з інтернету неліцензійне програмне забезпечення чи електронну книгу тощо.

Звичайно, ця проблема певною мірою існує від фінансової неспроможності українців оплатно користуватися необхідними для роботи, навчання, дозвілля матеріалами, програмами, ресурсами. Це величезна перепона у розвитку і захисті прав інтелектуальної власності, і як не крути, економічні проблеми впливають на кожную сферу суспільного життя і стають причиною багатьох негараздів. Звісно ж вони не виправдовують усі проблеми даної сфери, але їх вплив значний.

На мою думку, щоб побудувати цілісну і дієву систему законодавства стосовно прав інтелектуальної власності, необхідно орієнтуватися на міжнародні стандарти і досвід, узагальнювати і вдосконалювати накопичені знання і практику, а також адаптувати їх до реальних умов. Це особливо доречно необхідно, адже Україна є учасником міжнародних організацій (наприклад, СОТ), а також має на меті вступ до Європейського Союзу. На сьогодні значно посилюється практична значущість Європейського патентного права і розширюються зв'язки у сфері, регульованій винахідницьким правом, між Україною та Європейським союзом [4, с. 16].

Щоб наявний інтелектуальний науково-технічний потенціал країни мав змогу розвиватись і реалізовуватися держава повинна вжити комплексних заходів,

щоб забезпечити необхідні умови і прикласти максимум зусиль для захисту і охорони права інтелектуальної власності. Закони повинні обслуговувати права, інтереси держави, суспільства і кожного суб'єкта правовідносин, а не просто бути умовністю з нульовим відсотком практичного застосування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України : Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30.
2. Про авторське право і суміжні права : Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 13.
3. Отлейкіна П.В. Проблеми захисту інтелектуальної власності в Україні [Електронний ресурс] / П.В. Отлейкіна. – 2013. – Режим доступу: <http://www.repository.hneu.edu.ua>
4. Бабич Ж.В. Європейський патент як дієвий інструмент захисту прав промислової власності в ЄС / Ж.В. Бабич // Молодий вчений. – 2015. – С. 16-20.

Годунова Владислава Андріївна

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»,*

Лапа Катерина Олександрівна

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Давидова І.В.*

СІМ'Я У СФЕРІ ДІЇ ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ

Одним із головних завдань держави та суспільства є виховання здорового молодого покоління, тому серйозною соціальною проблемою є порушення права в молодіжному та дитячому середовищі, поширення наркоманії, алкоголізму та інших форм девіантної поведінки.

Необхідність особливого підходу до розгляду справ, пов'язаних з неповнолітніми, була осмислена ще в Стародавньому Римі. Але найбільшої гостроти набула в самому кінці XIX століття, коли виникла ідея створення особливих спеціальних судів у справах неповнолітніх, перший з яких був створений в Австралії в 1890 р., а в 1894 р. у Канаді. Але системно до цього питання вперше підішли в США. Перший суд у справах неповнолітніх у США було створено 2 липня 1899 р. у м. Чикаго (штат Іллінойс). [2]